

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. II. 2. Proposit. etiam elicitor ex cap. 25. & 27. ejusdem Libri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

DE PROPOSITIONE I. 267

Octavò, Propriè dicta Christi gratia, quam per pag. 203.
passionem suam adversus infirmitatem voluntatis
attulit illa est, ut copiosissime demonstravimus, quæ
non operatur effectum suum si velimus, sed quæ ope-
ratur in nobis velle & operari.

Si ista sit natura Medicinalis Christi gratiæ è
notis & proprietatibus suis delineata, ut tollat
omnem resistentiam, summe sit efficaciae, vires præ-
beat efficacissimas, sit efficacissima, potentissima &
omnipotentissima super voluntatem, effectum poten-
tissime inferat in seratque voluntari: Sit victrix quæ
omnes oppositos obices voluntatum & affectuum in-
victâ potestate perrumpit: Si denique talis, ut ef-
fectus ejus irritus humana potestate non reddatur;
nonne luculentissimè demonstratur, quod interio-
ri gratiæ numquam resistatur, Juxta Jansenium?
quodque si resistatur Christi gratia esse desinat?
Nam si talem agnosceret, divideret eam in ef-
ficacem seu quæ dat velle perfectum & largitur
effectum, & in invalidam quæ tribuit velle im-
perfectum, & ideò aliquandò ad effectum non per-
tingat. Jam verò cum omnem ponat definitaque
victricem atque potentissimam, consectarium est,
quod nulla vincatur, nulla cujus effectus operis
impediatur, nulla cui resistatur.

S E C T I O II.

*Secunda Propositio etiam elicetur ex
capite sequenti sive 25. ejusdem li-
bri 2. & ex cap. 27.*

Jansenius hoc caput præcedenti necit, & ex
argumentis præmissis evictum cupit nullam
Medicinalem Christi gratiam effectu suo carere.

Hæc

268 LIBER TERTIUS

pag. 202.

Hæc itaque est vera ratio & radix, inquit, cur nulla omnino Medicinalis Christi gratia effectu suo careat, sed omnino efficiat, ut voluntas velit, & aliquid operetur: Non dicit tantum velit, sed etiam operetur. Pergit autem id probare.

Ibid.

Primo hoc probat: Quod apud Augustinum gratia & opus bonum ita reciprocentur, ut quemadmodum ex gratia data mox effectum operis consecutum inferre solet, ita vice versa, ex defectu operis gratiam non esse datam. Quo ratiocinandi modo indicatur gratiam tamquam causam, & operationem voluntatis bonam velut effectum esse, ut Philosophi loquuntur, CONVERTIBILES, & à se mutuo INSEPARABILES. Post varia Augustini Testimonia in hanc rem adducta, concludit: „His igitur & hujusmodi locutionibus affirmativis, sicut significat Augustinus, hoc ipso quo data est homini gratia, mox effectum sequi, sic è contrario negativè subinde ratiocinando hoc ipso quo effectu homo destituitur, nullam ei gratiam collatam esse, sed solo Pelagianæ gratiae adjutorio, hoc est, lege doctrinâque ad operationis præceptæ justitiam niti.

pag. 204.

Secundò . . . tradit Augustinus iterum atque item studiosissimeque commendat illam gratiam, quæ non est gratia aut lex . . . opus ipsum afferre voluntati.

pag. 205.

Tertiò . . . illam solam gratiam prædicasse Augustinum, quæ dat simul effectum suum, ut homo velit aut faciat. Ubi satis indicat gratiam pro ea parte quæ effecti destituitur, prout contingit imperfectæ bonæ voluntati, non esse gratiam quam prædicat Augustinus, neque Medicinalem eam Christus suâ passione promeruit: Ipse Augustinus disertis verbis docet, ait, illam gratiam esse consitendam, quæ Deus ipsam credendi voluntatem effectumque boni operis largiatur.

pag. 206.

Po-

DE PROPOSITIONE II. 169

Postea ex eō quod Augustinus gratiam Christi nomine Incrementi Plerumque appellat, infert Jansenius, nihil mirum si Augustinus universim do- pag. 207.
ceat Medicinalem Christi gratiam semper effectum suum inferre voluntati, cui eam Deus suā benignitate largitur.

Quod autem illam gratiam quae inperfectam tribuit adimplendi præcepti voluntatem, quatenus ad effectum quem optat non pertingit, adeoque prout ei resistitur, medicinalis gratiæ nomine dignetur, liquet ex capite vigesimo septimo ubi sic loquitur. *Qui ergo scit Deum super omnia diligendum spe ac fide calendum & similia, & nondum ita diligit, sperat & credit, ut lex pag. 210. jubet, nondum illa ipsa quidem didicit secundum & seq. gratiam, sed tantummodo secundum legem: Quamvis interim aliud quidpiam, quod præmium esse solet, ut verbi gratia; quod in Deo vel charitate ac fide ipsius sibi quodammodo placeat illosque actus quādam velleitare desideret, & similia secundum gratiam potuerit didicisse:*

Similiter differit de illis qui vehementer optant continentiam, et si necdum continere possint. Concludit tamen de utrisque: *Itaque optimè subjungit Augustinus: hoc modo (per gratiam) quis quis dicit; agit omnino, QUIDQUID AGENDUM DICERIT. Nempe quia quidquid nondum agit, id pag. 211. nondum agendum didicit secundum gratiam, sed tantummodo secundum legem.*

Et ad objectionem quā dicitur *hæc omnia, quæ produximus, eum (Augustinum) de gratiâ tantum efficaci traxi diffe, nihil vero impedire, quin aliæ nonnullæ gratiæ per hominis voluntatem effici careant,*

Respondet: *Nihil verius dici posse... cuius rei Ibid. causa est, quod nullam agnovit aliam actualēm Christi gratiam, nec agnoscere potuerit, nisi regulas*

270 LIBER TERTIUS

las fundamentales, quibus inmixta naturam gratiae medicinalis tradidit & explicavit, vellet interimere.²⁹
 Post argumenta in hanc rem allata, rursum subdit: Quapropter quisquis jam alia divina Gratia adjutoria insimilis hominibus afferre nititur, quae deserant si velint, & in quibus permaneant si velint, cum quibus tanquam sufficientibus operentur si velint, nihil aliud imprudens facit, nisi peccati originalis virus evacuet, illætas liberi arbitrii vire esse, Christum frustra venisse & gratis mortuum esse persuadeat.

Et quamquam Molinianam sufficientem capitulum insectetur Jansenius, Thomistico-sufficientem sufficienter eludere voluisse non unō ex capite demonstrat; tum quia effectum operis indiscretum & inseparabilem facit; tum quia hic illam gratiam reicit ut spuriam; quam homines deserant si velint; tum quia illam Augustinum, licet admitteret, equidem Christianæ gratiae accensendam pernegaret ut tradit libro 3. cap. 1.

Tandem ad potentissimam Christi gratiam velut unicam bonæ voluntatis frameam reddit.,
Quamobrem quicumque animadvertis omnia, quæ de adjurorio Medicinalis gratiae ex Augustino diximus, de gratia quâdam potentissimâ, quam efficacem Recentiores suo sensu vocant, esse intelligenda, consequenter hoc etiam animadvertere debet, Non aliam Christi gratiam Medicinalem in scriptis ejus reperiri. Benè ergo habet. Non aliam Augustinus Christi gratiam in scriptis suis reperiendam dedit præter potentissimam; sed potentissimæ numquam resistitur; igitur non aliam Augustinus interiorum gratiam admisisse Jansenio virus est, præter eam, cui numquam resistitur. Audet hoc addere: Proinde fatendum sibi esse, quod aliam nobis procudendo (utique præter potentissimam) novum gratiae genus Christianis aferat,

pag. 112.

pag. 113.

Vid.

DE PROPOSITIONE II. 271

ferat, quod nec Augustinus, nec ullus Latinorum Parrum, qui de gratiæ adjutorio cum Pelagianis ex profeso decertarunt, nec Ecclesia in Conciliis Generalibus vel Provincialibus ab Apostolica sede probatis agnovit umquam, nec agnoscere potuit, nisi Principia, quibus ipsa per Antiquos Patres Medicinalem Christi gratiam defendit, funditus revertantur.

Igitur, ut collubitum est Jansenio, extrà potentissimæ gratiæ genus aliud comminisci, est Principia Medicinalis Gratiæ Christi funditus revertere. At potiori jure dicamus, ad potentissimam illam gratiam medici superni beneficium coarctare, est Munificentissimam Apothecam magna ex parte evacuare. Quasi volentes conantesque homines justi & in certamine deficientes medicam non sentiant manum, quia potentissimam, quæ obices omnes voluntatis & affectuum perrumpat, gratiam non sunt consecuti. Aut quasi vel pugnare queat in Agone Christiano non adjutus, non munitus gratiâ Christi. Quasi Petrus gratiam non habuerit, quia invalidam, quia non invictam, non victricem, non efficacissimam, non potentissimam. Hi tamen liquidissimè fluunt ex illo Janseniano fonte rivuli, fonte illo: Non aliam (præter potentissimam) Christi gratiam Medicinalem in scriptis (Augustini) reperiri, nec aliam posse agnosci.

SEC-